

Aar, for hvilket vi havde denne Bevilling, var Beløbet nede paa 10,000 Kr. Det er altsaa meget store Beløb. Jeg ved nu ikke, hvorledes disse Bevillinger blive uddelte. Der er jo en stor Fiskerbefolkning oppe ved Esbjerg, men i Forhold til det øvrige Land synes det at være et ganske enormt Hensyn, der i saa Henseende er taget til Fiskerne der. Jeg kan ikke se, hvorledes de enkelte Bevillinger der ere; det er derfor blot en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at denne Bevilling bliver nogenlunde fordelt over hele Landet, saaledes at ingen med Rette kan klage over, at den enkelte Egn i saa Henseende bliver favoriseret. Hvis Bevillingen ikke er tilstrækkelig, mener jeg, at det vilde være rigtigt, om Beløbet kunde blive forhøjet.

Der er endnu en anden Bemærkning, jeg vilde gøre, det er med Hensyn til Redningsvæsenet. Der er i Aar foreslaaet bevilget forhøjede Lønninger til Redningsmandskabet, og det har min fulde Sympati. Det Beløb, der i saa Henseende er foreslaaet, er sikkert ikke for højt. Men jeg er bleven gjort opmærksom paa fra Redningsvæsenets Side, og jeg mener ogsaa, at det er rigtigt, at der er alt for stor Forskel paa de Lønninger, der ere foreslaaede til Opsynsmændene og til Baadførerne. Jeg synes, det er nogen Uret, der gøres der. Jeg synes nemlig, at det vilde være rigtigt, at Baadføreren, Formanden, fik den samme Løn som Opsynsmanden. Det er dog til syvende og sidst den, som skal lede Redningsforsøgene, der i særlig Grad kommer til at være virksom, og hvem Ansvar og Risikoen hviler paa. Jeg synes nok, at det kunde være rigtigt, at de bleve stillede lige. — Dernæst har jeg en Henvendelse til den højtærede Trafikminister angaaende den Hjælp, som bliver ydet til smaa Fiskerihavne. Der er jo taget en Bestemmelse om, at disse Laan, dette Tilskud fra Statskassen, faa de kun under den Betingelse, at de selv kunne tilsvare lige saa meget til vedkommende Havnearbejder, som Staten yder. Jeg vil nu gerne gøre opmærksom paa, at dersom man virkelig vil komme Fiskerne paa forskellige Smaasteder rundt omkring i Landet til Hjælp — og det tvivler jeg ikke om, at man gerne vil — kan det ikke ske paa den Maade. Med de Krav, der stilles fra Ministerens Side, maaske med Tilslutning fra Finansudvalget — det ved jeg ikke —

ville de ikke kunne modtage dem. Der er f. Eks. et lille Fiskerleje, som hører til Gudhjem Sogn, hvor det er anbefalet af Kommissionen at bevilge 10,000 Kr., men under den Betingelse fra Ministerens Side, at der ydes det halve Beløb, altsaa 5,000 Kr., af dem selv, saa at de altsaa faa 5,000 Kr. Det er umuligt, det kunne de slet ikke gøre. Jeg tror i det hele taget, at Ministeriet vil komme til at ændre sin Stilling i saa Henseende. Hvis vedkommende virkelig skulde faa godt af den Hjælp, som Statskassen er villig til at yde, saa maa de hellere finde sig i at faa et mindre Beløb, som kan anvendes til Gavn for dem. Naar de kun kunne faa den større Bevilling paa den Maade, jeg har omtalt, vil det absolut være det samme som, at der intet Hensyn tages til dem, thi de kunne ikke udføre det, der fordres. Det er netop disse smaa Fiskerlejer, som i særlig Grad trænge til en saadan Understøttelse. Man vil maaske mange Steder sige, at Fiskerne kunne flytte et andet Sted hen, hvor der er bedre Forhold, men det lader sig ikke gøre. Det ved man jo, at de fleste Steder fastholde de den Plads, de en Gang have faaet, og at der er naturlige Forhold, der medføre, at de ikke ville og kunne flytte. Det se vi blandt andet paa Jyllands Vestkyst, hvor dog Forholdene ere af den Beskaffenhed, at man kunde synes, at der kunde være særlig Grund til at flytte fra det ene Sted til det andet. I Forbindelse med denne min Henstilling vilde jeg ogsaa henstille til Overvejelse, om den ærede Minister ikke kunde have noget til overs for det lille Fiskerleje Bakkerne i Pedersker Sogn paa det sydlige Bornholm. De have selv gjort et lille Forsøg paa at gøre Havneforholdene bedre, de have faaet Laan under Kommunens Garanti for at lave Bølgebrydere, hvorved de kunne dække deres Baade nogenlunde for Søen. Men nu i Aar ved Paasketid rejste der sig en stærk Storm, som ødelagde saa godt som hele det Arbejde, de havde gjort, og ikke alene det, men den berøvede dem en væsentlig Del af deres Redskaber og ødelagde deres Baade. Nogle dreve til Søs, andre gik paa Land og bleve halvvejs ødelagte, saa at Fiskerbefolkningen der næsten blev helt ødelagt. Der gøres Forsøg paa en Indsamling til dem, saa at de nogenlunde kunne faa det Tab dækket, som de have lidt ved at miste deres Redskaber, men deres Havn kunne de absolut ikke faa repareret, og jeg tror, at der er nogen